

DOSKOŃCZENIE (1) *sb n*

G sg dosk(o)ńcz(e)niã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Urobienie, ukształtowanie:

Wyrażenie: bibl. »doskończenie świętych«: A on [Bóg] dał kościołowi nyektore ápoštoły/ nyektore proroki/ á drugye ewányeliŝty/ drugye páłtyrze y doktory/ dla doŝkończenia ŝwyętych [ad consummationem sanctorum Vulg Eph 4/12] KromRozm III G8. [Cf DOSKONAŁOŚĆ znac. 4.]

Synonim: doskonałość.

BC